Súd:	Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka:	11C/59/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7624203618
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Júlia Weiserová
ECLI:	ECLI:SK:OSSN:2025:7624203618.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXXX/X, XXX XX D. E. F., právne zast. JUDr. Ivanom Vankom, advokátom, Advokátska kancelária, Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 35 555 114, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu pri výkone verejnej moci, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie čiastočne, čo do uplatneného úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 600.600,- Eur za obdobie od 10.01.2024 do 15.01.2024 zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 22.800,- Eur s 8 %-tným úrokom z omeškania počnúc od 16.01.2024 a to do pätnástich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobu v časti uplatnenej náhrady škody vo výške 600,- Eur s príslušným úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy s príslušným úrokom z omeškania zamieta.

IV. Žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania v časti uplatnenej náhrady škody s príslušenstvom.

V. Žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému vo vzťahu k priznanej náhrade nemajetkovej ujmy s príslušenstvom. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.07.2024 domáhal náhrady škody vo výške 600,- Eur, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 600.000,- Eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 600.600,- Eur od 10.01.2024 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.06.2023, sp. zn. 6To/55/2023 ho súd na verejnom zasadnutí oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 28.10.2021, sp. zn. 1Pv/176/2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol ako obžalovaný stíhaný.

3. Rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.06.2023, sp. zn. 6To/55/2023 predchádzali nasledovné skutočnosti:
- Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania, ČVS: ORP-315/2-VYS-SN-2021 zo dňa 17.05.2021, bolo voči nemu vznesené obvinenie pre zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.
- Uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 20.05.2021, sp. zn. 4Tp/33/2021, bol vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a väzba mu začala plynúť dňa 18.05.2021 o 08.30 hod. v Ústave na výkon väzby v Košiciach. Opakované žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu so sľubom konajúci súd uznesením zamietol, a rovnako tak aj sťažnosti poškodeného proti zamietajúcim uzneseniam súdu.
- Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal dňa 29.10.2021 na Okresný súd v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. 1 Pv/1 76/2021 obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: dňa 16.05.2021 v dopoludňajších hodinách v D. E. F., v kúpeľni bytu č. XX, E. B. A. C. G. XXXX/X, počas spoločného kúpania vo vani s mal. dcérou H. B., nar. XX.XX.XXXX, keď boli obaja nahí, požiadal maloletú, aby ho chytila za pohlavný úd, v dôsledku čoho sa maloletá jedenkrát dotkla jeho pohlavného údu, najprv nohou a potom jedenkrát rukou, pričom jej to bolo nepríjemné a tiež sa jej dotýkal v oblasti pŕs.
- Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25.05.2022, sp. zn. 1T/93/2021-674, bol uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre skutok uvedený vyššie, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne súd odkázal poškodenú mal. H. B. zastúpenú zákonnou zástupkyňou I. J. s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Poškodený (v tom čase obžalovaný) podal voči predmetnému rozsudku v zákonnej lehote odvolanie.
- Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.01.2023, sp. zn. 6To 61/2022-784 súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.
- Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.03.2023, sp. zn. 1T/93/2021-861, bol pri zachovaní totožnosti skutku, opätovne uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania (§ 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Maloletú poškodenú súd odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v ktorom okrem iného poukázal na dôvody odvolania zo dňa 27.07.2022. Proti predmetnému rozsudku sa odvolal aj okresný prokurátor - a to čo do výroku o treste. On sa k odvolaniu prokurátora vyjadril v tom smere, že sa nezaoberá nedostatkami prípravného konania, najmä evidentného nezákonného postupu OČTK pri prijímaní trestného oznámenia a následných vyšetrovacích úkonov s poukazom ustanovenie § 230 a nasl. Trestného poriadku. Tak ako je už uvedené v bode I. žaloby Krajský súd v Košiciach ho rozsudkom zo dňa 16.06.2023, sp. zn. 6To/55/2023, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora, čo odôvodnil tak ako je uvedené na str. 11 a 12. predmetného rozsudku.

4. V súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dňa 20.10.2023 podal na Generálnu prokuratúru SR "Žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci". Dňa 10.01.2024 mu bolo doručené písomné oznámenie o neuspokojení jeho nároku zo strany Generálnej prokuratúre SR pod sp. zn. VI/4 Gc 1 56/23 s tým, že neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitimácii Generálnej prokuratúry SR ako orgánu verejnej moci, ktorý koná v mene štátu, poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/194/2012 z 14.02.2013. Generálna prokuratúra SR do dnešného dňa neuspokojila jeho nárok. S poukazom na právoplatný oslobodzujúci rozsudok odvolacieho súdu je zrejmé, že trestne stíhaný skutok nespáchal a teda trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté a tak v rámci spoločnosti utrpel ujmu, ktorú by ako poškodený mal mať nahradenú. Právny nárok žalobcu je vo všeobecnej rovine regulovaný v čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a v osobitnej rovine zákonom č. 514/2003 Z. z.. Nárokoval si na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v súlade s ustanovením § 17 ods. 2 citovaného zákona v celkovej sume 600.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 600.000 Eur od

10.01.2024 do zaplatenia, čo odôvodnil tak, že voči nemu bolo vznesené obvinenie zo dňa 17.05.2021 a to uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru, Okresné riaditeľstvo PZ Spišská Nová Ves pod sp. zn.: ORP-315/1 -VYS-SN-2021 za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods.2 písm. b), c) Trestného zákona. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že trestne stíhaný skutok nespáchal a teda trestné konanie proti nemu nemalo byť začaté. Bol teda nezákonné väzobné trestne stíhaný po dobu vyše 2 rokov, a tak v rámci spoločnosti utrpel ujmu, ktorú by ako poškodený mal mať nahradenú. Ďalej uviedol, že každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné. Ide o zodpovednosť absolútne objektívnu a za výsledok trestného konania vo veci samej, čím je založená zodpovednosť štátu za škodu obvineného spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia. Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje odškodnenie v prípade oslobodenia obžalovaných spod obžaloby, avšak v zmysle ustálenej judikatúry je zrejmé, že aj v týchto prípadoch je možné odškodnenie priznať, a to za predpokladu splnenia obligatórnych náležitostí žiadosti v ustanovení § 16 zákona a iné. Mal za to, že mu patrí náhrada nemajetkovej ujmy, nakoľko samotný rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, ktorú utrpel trestným stíhaním, ktoré sa viedlo proti jeho osobe a to predovšetkým dva roky trvajúcim obmedzením osobnej slobody vo výkone väzby. Nárokoval si náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, nakoľko mal za to, že ujmu, ktorú utrpel tým, že sa proti nemu viedlo trestné stíhanie a bol vo väzbe, nie je možné uspokojiť inak. V nadväznosti na uvedené žalobca poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho a Ústavného súdu Slovenskej republiky a to rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/l 94/2010 zo dňa 30.03.2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 183/2009 zo dňa 30.11.2009, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. augusta 2019, sp. zn. 4Cdo/125/2019, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 320/2016-33 zo dňa 07.07.2016, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 540/2016-33 z 13.12.2016, ako aj rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky. V ďalšom poukázal na ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., a čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy na ustanovenie § 1 7 ods. 3 písm. a), b), c) a d) zákona č. 514/2003 Z. z.. Citoval i ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci s tým, že vyššie citované rozhodnutia deklarujú tú skutočnosť, že oslobodenie spod obžaloby má rovnaké dôsledky ako nezákonné rozhodnutie podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) a § 5 zákona č. 514/2003 Z. z.. S poukazom na uvedené sa ako poškodený domáhal náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. titulom nezákonného rozhodnutia - uznesenia vyšetrovateľa policajného zboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania, ČVS: ORP-31 5/2-VYS-SN-2021 zo dňa 17.05.2021, ktorým bolo poškodenému vznesené obvinenie. Predmetný nárok uplatnil riadne a včas, t.j. v súlade s ustanoveniami § 15, § 19 zákona č. 514/2003 Z. z. a tento pozostáva z náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov obhajoby.

5. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy ako poškodený si uplatnil nemajetkovú ujmu v peniazoch v súlade s ustanovením § 1 7 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., a to konkrétne v sume 600.000,- Eur. V prvom rade poukázal na tú skutočnosť, že v predmetnom trestnom konaní bola obmedzená jeho osobná sloboda prostredníctvom inštitútu väzby a to po dobu vyše 2 rokov. V dôsledku predmetného väzobného stíhania sa dostal do ťažkej psychickej situácie. Jeho psychický stav umocnila skutočnosť, že skutok popísaný v obžalobe pojednával o jeho dcére, ako poškodenej, čo považoval od počiatku konania za neprípustné a mal za to, že je nevinný, nakoľko skutok nespáchal. Poukázal na časť odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu. Napriek výsledku predmetného trestného konania, ktoré je v konečnom dôsledku pre neho priaznivé a základnej zásade trestného konania - prezumpcii neviny, ako poškodený dodnes pociťuje negatívne dôsledky nezákonne vedeného trestného konania. S poukazom na popis skutku v obžalobe, ako aj na trvanie väzby a celkove nezákonné trestné stíhanie, predmetnú situáciu ako obvinený ťažko psychicky znášal. Napriek existencii zásady prezumpcie neviny, mal už samotný charakter vedeného trestného stíhania negatívny dopad na jeho povesť a vnímanie jeho osoby jeho rodinou a okolím. V neposlednom rade opätovne uviedol, že poškodenou bola jeho vlastná dcéra H. B.. Dodnes u neho pretrváva pocit, že podanie trestného oznámenia bolo iniciované jeho bývalou manželkou a jeho svokrou za účelom diskreditácie jeho osoby ako otca a bývalého manžela. Z akých dôvodov takto konali, mu nebolo známe. Odhliadnuc od týchto skutočností vyzdvihol, že za najzávažnejšie považuje nezákonné väzobné trestné stíhanie v trvaní viac ako 2 roky. Čas po ktorý bol vo väzbe mu nie sú orgány činné v trestnom konaní a ani súdy schopné vrátiť, a preto žiadal náhradu vo forme finančného odškodnenia. Jeho psychický stav sa v priebehu obmedzenia osobnej slobody výrazne zhoršil, nehovoriac o psychickom stave jeho dcéry. Nemal vedomosť o tom, čo H. vnútorne

prežívala, vzhľadom na to, že bola v uvedenej veci opakovane vypočúvaná, čo namietal aj v rámci svojho odvolania. Dúfal, že táto skúsenosť v nej neukotví traumatický zážitok, a že na neho ako na otca bude nazerať s láskou a porozumením. V neposlednom rade uviedol, že pred predmetným trestným stíhaním nebol nikdy trestne stíhaný a viedol riadny a bezúhonný život slušného občana Slovenskej republiky. Momentom začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia sa mu podstatne zhoršila kvalita života, čo sa prejavilo v súkromnej sfére - rodinný život, vzťahy, ale aj v pracovnej sfére a spoločenskom uplatnení. Deklarované negatívne dôsledky nezákonne vedeného trestného stíhania a pobyt vo väzbe sa prejavili na jeho zdravotnom stave, a to tak po psychickej stránke, ako aj po fyzickej (rapídne zhoršenie zraku). V zmysle nálezu H. C. K. zo dňa 23.02. a 11.06.2024, je zrejmé, že je v psychiatrickej liečbe, trpí psychickými poruchami:
- panické úzkosti, strach;
- depresívnou epizódou ťažkého stupňa s psychotickými príznakmi F 32.3;
- generalizovaná úzkostná porucha F 41.1;
- syndróm závislosti F 19.2;
Podľa lekárskeho nálezu H. L. D., M. zo dňa 06.10.2023, je zrejmé, že okrem vyššie uvedených psychických porúch trpí viacerými ochoreniami zraku, a to:
- artrofia zrakového nervu H 47.2;
- myopia H 52.1;
- astigamtizmus H52.2;
- presbyopia H 52.4;
- začínajúca senilná katarakta H 25.0;
- retinopatia zadnej steny oka a cievne zmeny sietnice H35.09.

6. Uplatnil i náhradu účelne vynaložených trov konania - trovy obhajoby, ktoré uhradil advokátovi za poskytovanie právnych služieb v predmetnom trestnom konaní, a to konkrétne vo výške 600,- Eur prostredníctvom švagra N. H., keďže on bol v tom čase vo väzbe. Ide o účelne vynaložené náklady, ktoré by neboli vznikli, ak by orgány verejnej moci postupovali pri výkone verejnej moci zákonným spôsobom.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.09.2024 uviedol, že žaloba žalobcu je postavená v podstate na tom, že postupom orgánov verejnej moci bola žalobcovi spôsobená škoda spočívajúca v trovách obhajoby vo výške 600,- Eur z titulu zaplatených trov právneho zastúpenia a nemajetková ujma, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 600.000,- Eur. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody majúcej základ vo faktúre vystavenej JUDr. Ivanom Vankom, ktorej výšku požaduje žalobca nahradiť v predmetnom konaní uviedol, že z podanej žaloby a jej príloh je zrejmé len to, že dňa 29.06.2022 bola vystavená faktúra spočívajúca vo "fakturácií poskytnutých právnych služieb" v jednotnej sume 600,- Eur s DPH na meno N. H., ktorý je podľa obsahu žaloby blízkym príbuzným A. B.. V žalobe sa uvádza, že túto sumu žalobca uhradil advokátovi za poskytovanie právnych služieb. Nielenže na jednej strane nebol k žalobe predložený žiaden doklad v preukázaní zmenšenia majetku na strane žalobcu v uvedenej sume, hoci je tvrdené, že túto sumu žalobca advokátovi aj uhradil, ale na strane druhej, čo možno považovať pre toto konanie za významnejšie, je najmä to, že vo faktúre nie sú bližšie rozvedené úkony, za ktoré bolo fakturované a ktoré by súčasne hodnoverne a bez pochybností uvedenú faktúru "spojili" práve s trestnou vecou žalobcu. Táto skutočnosť je pritom rozhodujúca práve z dôvodu požiadavky vyjadrenej v § 18 zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorej náhrada škody zahŕňa náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, alebo v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, žalobca túto zdôvodňuje nezákonným stíhaným, ktoré bolo "pokryté" dobou trvania nezákonnej väzby. Poukázal na ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Uvedeným osobitným predpisom je zákon č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle ustálenej súdnej judikatúry výška nemajetkovej ujmy nemôže presiahnuť výšku odškodnenia obete násilného trestného činu. Nakoľko v prípadoch obetí násilných trestných činov môže dôjsť aj k závažnému zásahu do zdravia či dokonca života, je možné považovať za primerané, aby odškodnenie za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nebolo vyššie ako odškodňovanie za trvalé následky na zdraví či dokonca za život. V opačnom prípade by vznikal rozpor s poukazovaním na ľudský život ako najvyššiu hodnotu, od ktorej sa odvodzujú ostatné hodnoty. V súlade s na to prináležiacim ustanovením zákona č. 274/2017 Z. z. by suma odškodnenia u žalobcu podľa § 12 ods. 3 mala predstavovať sumu vo výške desaťnásobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v

ktorom došlo k spáchaniu trestného činu (myslí sa kalendárny rok 2021), čo predstavuje 10 x 623,- Eur, a teda 6.230,- Eur, maximálne však vo výške päťdesiatnásobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu, a teda 50 x 623,- Eur, teda maximálne 31.150,- Eur. K dosahom trestného stíhania, či samotnej väzby žalobca uvádza, či už psychické, alebo iné zdravotné komplikácie. Z lekárskej správy psychiatra zo dňa 11.06.2024, ktorá bola predložená súdu spolu so žalobou vyplynulo, že A. B. bol v psychiatrickej ambulancii vedený od roku 2012 pre neurózu a to do roku 2017. V roku 2017 bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení s viacerými diagnózami. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z lekárskej správy Nemocnice AGEL Levoča, a.s., ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu a podľa ktorej hospitalizácia trvala od 01.11.2017 do 29.11.2017, kedy bol v nedoliečenom stave prepustený po podpísaní negatívneho reverzu. Dôvodom bola epizóda ťažkej depresie s psychotickými príznakmi, poruchy psychiky a správania spôsobené nadužívaním alkoholu, benzodiazepínov a steroidov - syndróm závislosti a generalizovaná úzkostná porucha. Všetky v správe uvedené skutočnosti nastali pred samotným trestným konaním, nepreukazujú žiadnu príčinnú súvislosť s trestným konaním, v ktorom si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody, a preto je potrebné túto správu hodnotiť pre predmetné konanie ako irelevantnú. Žalobca poukázal tiež na to, že dôsledky nezákonne vedeného trestného stíhania a pobytu vo väzbe sa prejavili aj po jeho fyzickej stránke - zhoršením zraku, o čom predložil lekársku správu z 06.10.2023 od H. J.. Z nej vyplynulo, že žalobca trpí od detstva atrofiou zrakového nervu. Diagnostifikovanú atrofiu zrakového nervu (zhoršenie zraku) bez jasnej genézy (vznik, pôvod) nemožno dávať do príčinnej súvislosti s trestným konaním, v ktorom si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody. Táto správa nemá pre toto konanie žiadnu výpovednú hodnotu. S poukazom na vyššie uvedené argumenty, limity nastavené samotným zákonom č. 274/2017 Z. z. v jeho § 12 ods. 2, ods. 3 a § 13 upravujúce maximálnu sumu odškodnenia, má žalovaná za to, že výška nemajetkovej ujmy vo výške 600.000,- Eur je neprimeraná a mimo zákonom stanoveného rámca a sumu trov konania vo výške 600,- Eur je potrebné vyhodnotiť ako nepreukázanú a nehodnovernú.

8. Žalobca v replike zo dňa 25.11.2024 poukázal na nespornú skutočnosť, že vzhľadom na právoplatný oslobodzujúci rozsudok odvolacieho súdu, je zrejmé, že žalobca trestne stíhaný skutok nespáchal a teda trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté a tak v rámci spoločnosti utrpel ujmu, ktorú by ako poškodený mal mať nahradenú. Právny nárok žalobcu je vo všeobecnej rovine regulovaný v čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a v osobitnej rovine zákonom č. 514/2003 Z. z.. Mal za to, že mu patrí náhrada nemajetkovej ujmy, nakoľko samotný rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, ktorú utrpel trestným stíhaním, ktoré sa viedlo proti jeho osobe a to predovšetkým dva roky trvajúcim obmedzením osobnej slobody vo výkone väzby. Nárokuje si náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, nakoľko má za to, že ujmu, ktorú utrpel tým, že sa proti nemu viedlo trestné stíhanie a bol vo väzbe, nie je možné uspokojiť inak. Opätovne poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho a Ústavného súdu Slovenskej republiky príkladmo uvedenú v žalobe i ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Pokiaľ ide o nárok na náhradu skutočnej škody majúcej základ vo vystavenej faktúre na čiastku 600,- Eur s DPH, ktorú uhradil švagor žalobcu N. H. preto, že on bol vo väzbe a nemal finančné prostriedky na jej úhradu, bola to dohoda medzi ním a menovaným švagrom, ktorú si následne po prepustení žalobcu z väzby vykompenzovali. Vzhľadom k jeho finančnej situácii v čase trestného konania jeho obhajca, po vzájomnej dohode, túto okolnosť zohľadnil vo výške poskytnutej čiastky ako preddavku za poskytnuté právne služby. K poznámkam žalovaného o hodnovernosti a "účelnosti" vynaložených trov konania sa nevyjadril, pretože z jeho strany v tomto smere ide zjavne o neznalosť danej oblasti advokátskej praxe. Vyjadrenia zástupcu žalovaného k nemajetkovej ujme za nezákonné trestné stíhanie žalobcu a nezákonnú väzbu považoval za formalistické so snahou bagatelizovať 2 roky trvajúcu stratu slobody vo väzení. Rozhodnutie ponechal na úvahe súdu, samozrejme s ohľadom na platnú právnu úpravu k tejto oblasti, ktorá však zjavne nevystihuje ľudské utrpenie žalobcu a odlúčenie od dcéry po takú dlhú dobu. Matematické výpočty zástupcu žalovaného vyznievajú v tomto smere pre psychiku žalobcu prinajmenšom za nevhodné a necitlivé.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 30.01.2025, ktorého sa osobne zúčastnil žalobca i jeho právny zástupca, ako aj zástupca žalovaného. Lehota na prípravu bola u strán i právneho zástupcu žalobcu zachovaná.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to žiadosťou poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej

moci zo dňa 19.10.2023, písomným oznámením Generálnej prokuratúry SR o neuspokojení nároku žalobcu zo dňa 10.01.2024, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Spišská Nová Ves ČVS ORP315/2-VYS-SN-2021 zo dňa 17.05.2021, obžalobou Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č. 1Pv 176/21/8810-54 zo dňa 28.10.2021, rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 1T/93/2021-861 zo dňa 28.03.2023, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn 6To/55/2023-927 zo dňa 16.06.2023, faktúrou č. VF22/036 zo dňa 29.06.2022, lekárskou správou od H. C. K. - psychiatria s.r.o. zo dňa 23.02.2024, lekárskou správou od H. C. K. - psychiatria s.r.o. zo dňa 11.06.2024, lekárskou správou z Očnej kliniky Kulanda s.r.o., Poprad, vyhotovená H. L. D., PhD. zo dňa 06.10.2023 i ostatnými listinami, ktoré sú obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že niekedy v roku 2018 dostal darom od svojej matky starší rodinný dom v lokalite C.. Následne sa rodina dohodla, že sa mu poskladajú na výstavu nového rodinného domu, dali dokopy cca 50.000,- Eur až 65.000,- Eur a postavil sa nový rodinný dom. On začal žiť riadnym životom s družkou, potom sa vzali a táto otehotnela. Po výstavbe resp. dokončení nového domu im do vzťahu vstúpila svokra, pani J.. Táto do všetkého zasahovala, všetko bolo špatne a potom on v dôsledku týchto tlakov skončil na psychiatrii v Levoči. So svokrou sa nedalo fungovať, upadol do ťažkej depresie. Primárka v Levoči sa rozhodovala, či podstúpi liečbu elektrošokmi alebo ho presunú na psychiatriu do ústavu, žena však podpísala reverz a z psychiatrie ho zobrala domov. Opätovne však nastúpila svokra, dali hlavy dokopy, aby ho z domu dostali. Ešte v čase na psychiatrii mu nosili na podpis rôzne papiere, on ich pod ich tlakom podpisoval, až prišiel o nový aj starý dom s pozemkom v hodnote cca 250.000,- Eur. Z domu pre tlaky od svokry a manželky odišiel k matke, avšak chýbala mu dcéra, preto ju tam išiel navštíviť. Našili mu § 360 Trestného zákona, nebezpečné vyhrážanie, dostal sa 3 mesiace do väzby, súdila to sudkyňa JUDr. Kráľová, dostal za to podmienku. On mal riadne upravený súdom styk s dcérou a tento aj realizoval. Dva týždne pred koncom podmienky mal dcéru pri sebe a v nedeľu ju išiel odniesť na D. X, do bytu svokry. Styk s manželkou mal zakázaný resp. mal uložený zákaz priblíženia, preto dieťa odnášal na D. X. Pri rozlúčke s H. jej povedal, aby mu dala pusu, táto však odmietla s tým, že nemôže "lebo sa baba kuká". Potom dcéru odovzdal a odišiel. Večer asi o 11-tej hodine mu zdola zvonil niekto na zvonček. Videl, že tam stoja šiesti ľudia, centrálnym zvončekom im otvoril, keď prišli hore, a vtedy zistil, že ide o príslušníkov kriminálky. Títo mu dali do ruky uznesenie o vznesení obvinenia za zneužívanie dieťaťa. Poslal ich dole, že za nimi príde, nešlo mu to však do hlavy, preto odišiel k susedovi, zobral si fľašu alkoholu, zapol telku a dole nešiel. Na druhý deň sa prihlásil na polícii, kde bol zaistený, poslaný do väzby na 2 roky a 2 mesiace. Vo väzbe sa dostal do rúk H. D., púšťali mu rôzne pornofilmy, vyšetrovali ho, pozeral sa na holé deti, ženy, aby bolo zistené, či nie je nejaký sexuálny deviant. Nezistilo sa však nič, všetky testy vyšli v jeho prospech. Je pravdou, že sa kúpal s dcérou, robia to tak všetci, ale v dôsledku toho z neho urobili pedofila. Nešlo mu to vo väzbe do hlavy, úplne vypol, psychicky ho to zložilo, preto ho premiestnili do nemocnice do Trenčína. Skoro zomrel, jeho organizmus úplne kolaboval, mal tlak spodný 150, horný 250, v dôsledku toho, že mu nešlo do hlavy, že bol obvinený zo sexuálneho násilia voči svojej dcére. Po 2 rokoch a 2 mesiacoch ho Krajský súd v Košiciach oslobodil, pričom v 8-mich bodov vyslovil, prečo ho spod obžaloby oslobodzuje. Celý čas v oslobodenie veril, pretože bol nevinný. Sudca v rozsudku napísal dokonca vetu, že má za to, že vec bola zo strany svokry pripravovaná. Jeho psychický stav sa vo väzbe zásadne zhoršil, učil sa podpisovať vlastný podpis. Keď vyšiel z väzby, kde bol väznený v cele 3x3 metre, v dôsledku stresu sa zhoršil jeho zrak. Lekár napísal vo svojej správe aký bol jeho stav v súvislosti s očami pred a po väzbe. Napísal, že pri šere vôbec nevidí. Následne bol na komisii a komisia mu v dôsledku zhoršenia degereratívnej poruchy očí dala plateného človeka, ktorého má ako doprovod. Jeho život je po prepustení z väzby o ničom. Takmer prišiel o dcéru, preto požadoval od štátu žalovanú sumu. Má 55 rokov, zrak sa mu zhoršuje, perspektíva je asi taká, že bude nevidiacim, bude chodiť s paličkou resp. opierať sa o inú osobu. Žije v nádeji, že opätovne uvidí resp. sa bude stretávať s dcérou H., ide mu najmä o ňu. Pokiaľ vidí aspoň na jeden meter, chce mať s dcérou kontakt. Vyčíta operatívcom polície, že konali ako babráci, pod vplyvom svokry. Táto sa zbavila svojej dcéry, štyrikrát ju dala na psychiatriu, odňali jej ich dcéru a následne sa zbavila i jeho. Teraz má dcéru v starostlivosti svokra. Potom ako bol z väzby prepustený, chodil si po dcéru. Stalo sa, že na neho svokra volala políciu, dokonca sa stalo, že v čase keď sa mal styk realizovať, stáli tam 2 policajné autá, jedno, ktoré asistovalo jemu a jedno, ktoré zavolala svokra. Dcéru takmer 4 roky nevidel, žiadal o kontakt s ňou súd. Sudca vydal exekučný príkaz, aby dcéru mohol vidieť, ale táto je tak svokrou naočkovaná, že sa kontaktu bojí. Má už 11 rokov, pýtala sa na to, či ju má ešte rád, takže sa domnieva, že ich vzťahy sa zlepšia. Následne išiel na sociálku, aby sa domohol kontaktu s dcérou. Pred sociálkou čakala jeho exmanželka s tým, že ho oslovila: "Čo pedofil, ako sa máš?". On jej na to povedal jednu vetu, ktorú povedať nemal, a to že: "Keď tvoja matka ligne, ty pôjdeš dole!" Situácia

sa zopakovala a zase ho pre § 360 Trestného zákona vzali do väzby, kde strávil 2 mesiace. Bývalá manželka na neho za to obdobie podala asi 17 - 18 trestných oznámení. Pri každom kontakte s ním mala predtým poznámky, že je pedofil. Aj sám JUDr. Rusnák, ktorý v kauze rozhodoval, povedal, že tú vetu, ktorú povedal, povedať nemal. Následne dostal monitorovací náramok, chodil sa hlásiť k probačnému a mediačnému úradníkovi. Keď po čase chcel dať náramok dole, sama prokuratúra navrhla, aby mu bol tento sňatý. Sudca mu dal však podmienku 18 mesiacov na 10 mesiacov a zákaz priblíženia sa k žene. Žiadal odškodnenie z toho dôvodu, že vo väzbe prišiel o zrak, bola mu daná nálepka, že je pedofil. Ľudia túto skutočnosť registrujú, rovnako dcéra sa dostáva do nepríjemných situácií, zastavujú ju spolužiačky s otázkami, či naozaj je jej otec pedofil, či sa kúpala s otcom vo vani resp. má nálepku, že bola otcom zneužívaná vo vani a to na celý život. Potvrdil, že sa s dcérou kúpal vo vani, šalili sa, ohadzovali penou ale nie je žiadny pedofil, toto vyprodukovala svokra a bývalá manželka. Celý život už budú ľudia na neho pozerať cez prsty a rovnako aj na jeho dcéru. Uviedol príklad, keď jeho matka, ktorá má 80 rokov bola zaniesť deťom, spolužiakom dcéry čokoládky, lebo mala sviatok, svokra prišla, čokoládky pozbierala a zavesila ich jeho mame na dvere. Ešte rok alebo možno dva roky bude vidieť, chce si dcéru zapamätať a chce, aby bola táto zabezpečená a preto žiadal toto odškodnenie. Svokra mala v podstate 2 bojové úkoly. Prvý bol získať vnučku pre seba, preto svoju dcéru štyrikrát dostala na psychiatriu a jeho do väzby a druhý bol predaj domu, ktorý dostal od matky, čo sa aj udialo, dom predali za 250.000,- Eur resp. obidva domy aj pozemok. Keďže nemal kde bývať, požiadal primátora o sociálny byt, ktorý mu bol ako osobe zdravotne postihnutej pridelený. Jeho mama je už stará, jej sestra bola stará, aj jeho sestra. Celá rodina donekonečna počúvala o tom, že je pedofil, preto sa celá rodina zobrala a odišla bývať do E. H. E. F. navždy, takže tu ostal úplne sám. V Poprade ho vyšetrovali traja lekári, ale správu vyhotovovala iba jedna lekárka. Táto bola pripojená k žiadosti o odškodnenie Generálnej prokuratúry. V nej sa píše ako to bolo predtým a ako to bolo potom. Konštatoval, že od 18-tich rokov je invalidným dôchodcom. Od mladosti však robil kulturistiku, takže trénoval v rámci dohody mladých chlapcov. Išlo o dohodu medzi ním a zverencami, poberal však invalidný dôchodok. Po prepustení z väzby je ďalej invalidným dôchodcom, avšak z dôvodu zhoršenia zraku požiadal o doprovod resp. o sprievodcu. Absolvoval rôzne vyšetrenia, nakoniec mu bol priznaný ZŤPS t.j. preukaz/vysvedčenie o ťažkom zdravotnom stave s doprovodom.

12. Z uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania, ČVS: ORP-315/2-VYS-SN-2021 zo dňa 17.05.2021, bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože dňa 16.05.2021 v dopoludňajších hodinách v D. E. F., v kúpeľni bytu č. XX, E. B. A. C. G. XXXX/X, počas spoločného kúpania vo vani s mal. dcérou H. B., nar. XX.XX.XXXX, keď boli obaja nahí, požiadal maloletú, aby ho chytila za pohlavný úd, v dôsledku čoho sa maloletá jedenkrát dotkla jeho pohlavného údu, najprv nohou a potom jedenkrát rukou, pričom jej to bolo nepríjemné a tiež sa jej dotýkal v oblasti pŕs.

13. Z obžaloby Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č. 1Pv 176/21/8810-54 zo dňa 28.10.2021 bolo zistené, prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves dňa 29.10.2021 na Okresný súd v Spišskej Novej Vsi pod sp.zn. 1 Pv/176/2021 podal obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na rovnakom skutkovom základe ako bolo uvedené v uznesení o vznesení obvinenia.

14. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/93/2021-674 zo dňa 25.05.2022 bol žalobca uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre skutok uvedený vyššie, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne súd odkázal poškodenú mal. H. B. zastúpenú zákonnou zástupkyňou I. J. s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Poškodený (v tom čase obžalovaný) podal voči predmetnému rozsudku v zákonnej lehote odvolanie.

15. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 6To/55/2023-927 zo dňa 16.06.2023, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil žalobcu spod obžaloby prokurátora.

16. Zo žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci zo dňa 19.10.2023 súd zistil, že žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 600,- Eur titulom náhrady trov obhajoby ako aj nároku na náhradu nemajetkovej

ujmy vo výške 600.000,- Eur. Generálna prokuratúra SR písomne oznámila listom zo dňa 10.01.2024 žalobcovi, že jeho nárok na náhradu škody rovnako ako nárok na náhradu nemajetkovej ujmy neuspokojí a to ani len čiastočne.

17. Z lekárskej správy od H. C. K. - psychiatria s.r.o. zo dňa 23.02.2024 súd zistil, že žalobca bol v psychiatrickej liečbe ako reaktívny stav po nasadení monitorovacieho náramku. Tento stav ťažko znášal nakoľko ho monitorovací náramok ruší pípaním vo dne i v noci, z čoho dostáva panické úzkosti, strach, bol z toho úplne vykoľajený. Doposiaľ sa nedokázal spamätať z traumy, ktoré mu spôsobilo nepravdivé obvinenie a následný 2,5 ročný pobyt vo väzbe. Nie je schopný sa sústrediť, užíva ukľudňujúce a utlmujúce lieky a lieky na spanie, z čoho je celé dni utlmený. Mal problémy s pochopením a rozumným spracovaním nových informácií. Uvedená lekárska správa bola vyhotovená v súvislosti s nariadenými súdnymi pojednávaniami.

18. Z lekárskej správy od H. C. K. - psychiatria s.r.o. zo dňa 11.06.2024 bolo zistené, že žalobca je vedený v tejto psychiatrickej ambulancii od roku 2012 pre neurózu a s uvedenou diagnózou bol v roku 2017 hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v Levoči. Jednalo sa o depresívnu epizódu ťažkého stupňa s psychotickými príznakmi F 32.3 poruchy psychiky a správania zapríčinené nadužívaním benzodiazepínov, alkoholu, v minulosti dlhodobé užívanie steroidov - syndróm závislosti F 19.2, generalizovaná úzkostná porucha F 41.1.

19. Z lekárskej správy z Očnej kliniky Kulanda s.r.o., Poprad zo dňa 06.10.2023 vyhotovenou H. L. D., M. súd zistil, že pri kompletnej preventívnej prehliadke žalobca ako subjektívne ťažkosti uviedol, že za posledné 2 roky sa vízus výrazne zhoršil, počas dňa vidí, večer keď sa zotmie, nevidí nič. V 7-mom roku života mu bola diagnostikovaná atrofia zrakového nervu, údajne sa to mohlo stať pri pôrode. Posledné očné vyšetrenie absolvoval pred 20-mi rokmi. Ako diagnóza bola uvedená:
- artrofia zrakového nervu H 47.2;
- myopia H 52.1;
- astigamtizmus H52.2;
- presbyopia H 52.4;
- začínajúca senilná katarakta H 25.0;
retinopatia zadnej steny oka a cievne zmeny sietnice H35.09.
Diagnostický záver: atrofia zrakového nervu nejasnej genézy, kontrola o rok.

20. Z faktúry č. VF22/036 zo dňa 29.06.2022 súd zistil, že právny zástupca žalobcu vyfakturoval N. H. za poskytnuté právne služby sumu 600,- Eur s DPH.

21. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

22. Podľa § 145 ods. 1-3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

23. Podľa § 146 ods. 1, 2 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

24. Keďže v priebehu konania po ustálení dátumu doručenia Oznámenia o neuspokojení nároku žalobcu na náhradu škody a na náhradu nemajetkovej ujmy od Generálnej prokuratúry SR zo dňa 10.01.2024 sporovými stranami na deň 15.01.2024, došlo k späťvzatiu žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 600.600,- Eur za obdobie od 10.01.2024 do 15.01.2024, súd konanie v tejto časti, so súhlasom žalovaného zastavil.

25. Podľa článku 19 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu dobrého mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

26. Podľa článku 46 ods. 1 - 4 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

27. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.
Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

28. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

29. Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.
30. Podľa § 6 ods. 1, 2 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa

31. Podľa § 8 ods. 5 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak
a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,
b) bol oslobodený spod obžaloby alebo
c) vec bola postúpená inému orgánu

32. Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

33. Podľa § 16 ods. 1 - 4 cit. zákona, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde. Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho

nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

34. Podľa § 17 ods. 1 - 4 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

35. Podľa § 18 ods. 1 - 3 cit. zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

36. Predmetom tohto konania bolo rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 600.000,- Eur s príslušenstvom, ako aj na náhradu škody vo výške 600,- Eur s príslušenstvom podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Žalobca tieto nároky uplatnil titulom nezákonného väzobného trestného stíhania za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

37. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania, ČVS: ORP-315/2-VYS-SN-2021 zo dňa 17.05.2021, bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 20.05.2021, sp. zn. 4Tp/33/2021, bol tento vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a väzba mu začala plynúť dňa 18.05.2021. Zo strany Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves bola dňa 29.10.2021 na Okresný súd v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. 1Pv/176/2021 podaná na žalobcu obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28. 03. 2023, sp. zn. 1T/93/2021-861, bol žalobca pri zachovaní totožnosti skutku, v poradí druhým rozhodnutí opätovne uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 16.06.2023, sp. zn. 6To/55/2023 a žalobcu podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.06.2023 a žalobca bol týmto dňom z väzby prepustený. Väzobné trestné stíhanie žalobcu teda začalo dňa 18.05.2021 a skončilo dňa 16.06.2023, teda väzba trvala takmer dva roky a jeden mesiac (759 dní). Tieto skutočnosti v konaní sporné neboli.

38. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je judikatúrou súdov považovaný za špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu podľa § 514/2003 Z.z., ktorý sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Základné podmienky vzniku tohto nároku ustanovuje § 6 ods. 1 uvedeného zákona a to jednak tým, že stanovuje ako predpoklad vzniku nároku na náhradu škody vydanie nezákonného rozhodnutia a ďalej jeho zmenu alebo zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovedá taká interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania i o vznesení obvinenia ma tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania alebo oslobodenie obvineného spod obžaloby vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil, predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, rovnako ako tomu bolo v prípade žalobcu. Uvedené bolo opakované konštatované Najvyšším súdom SR napr. v rozhodnutí sp. zn. 4MCdo/15/2009, sp. zn. 4Cdo/183/2020 i Ústavným súdom napr. v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 25/2011 a I. ÚS 320/2016. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom teda súdna prax dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery boli prijaté súdnou judikatúrou už v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb., ale sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné (rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 4 M Cdo15/2009 i rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo167/2016). Oslobodenie žalobcu spod obžaloby Okresného prokurátora v Spišskej Novej Vsi znamená, že predpoklad o spáchaní zločinu sexuálneho zneužívania sa nenaplnil, teda vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania.

39. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to 1/ existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, (v tomto prípade žalobca ustálil, že náhradu požaduje titulom nezákonného rozhodnutia), 2/ existencia škody resp. nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Zodpovednosť štátu v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky. Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu resp. nemajetkovú ujmu je, aby každá ujma spôsobená nezákonným zásahom štátu voči občanovi bola odčinená, za predpokladu, že k nej došlo.

40. Pri posudzovaní prvej z uvedených podmienok t.j. nezákonnosti rozhodnutia súd vychádzal z toho, že už vyššie zmieňované uznesenie povereného vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania, ČVS: ORP-315/2-VYS-SN-2021 zo dňa 17.05.2021, ktorým bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, vzhľadom na jeho následné oslobodenie spod obžaloby prokurátora rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.06.2023, sp. zn. 6To/55/2023 (právoplatné dňa 16.06.2023) je nutné považovať za nezákonné, zakladajúce nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a tak bola splnená prvá z podmienok zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., a to existencia nezákonného rozhodnutia.

41. Pokiaľ ide o vznik nemajetkovej ujmy žalobcovi za nezákonné rozhodnutie, tento podrobne v žalobe i vo svojej výpovedi popísal stav neistoty, ktorým trpel v súvislosti s nezákonným väzobným trestným stíhaním. Konštatoval, že pretrvávajúci stres vo väzbe vyvolaný obvinením zo sexuálneho násilia voči vlastnej dcére spôsobil, že jeho organizmus úplne kolaboval, vypol, mal vysoký krvný tlak, učil sa na novo podpisovať. Rovnako sa zhoršil i jeho fyzický stav, v dôsledku stresu i väzbe v cele 3 x 3 metre, došlo k rapídnemu zhoršeniu zraku, a to až do takej miery, že v šere nevidí vôbec. Zhoršila sa mu kvalita života, čo sa prejavilo v súkromnej sfére - rodinný život, ale aj v spoločenskom uplatnení. Narušil sa mu nielen osobný život, ale dlhodobým odlúčením v dôsledku väzby došlo k narušeniu jeho blízkych vzťahov s dcérou, ktorej nedokázal byť v tomto kontexte ani plnohodnotným rodičom.

42. Zákon č. 514/2003 Z.z. vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a nemajetkovou ujmou bližšie nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina)

vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide ak je medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmou vzťah príčiny a následku. Ak je príčinou vzniku nemajetkovej ujmy iná skutočnosť, zodpovednosť za nemajetkovú ujmu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti je síce v prvom rade otázkou skutkovou, pričom súd zisťuje jej existenciu, avšak záver v konkrétnom prípade, či je alebo nie je daná príčinná súvislosť je súčasne otázkou právnou, pretože tak súd robí záver o existencii jedného z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, pričom tento právny záver je samozrejme závislý na skutkových zisteniach a táto skutková otázka môže byť riešená iba v konkrétnych súvislostiach. V postupnom slede javov je tak každá príčina vyvolaná niečím a každý ňou spôsobený následok sa tak stáva príčinou ďalšieho javu. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Ak by príčinou vzniku nemajetkovej ujmy bola iná skutočnosť, ako v žalobe označené nezákonné rozhodnutie zodpovednosť za ujmu tak nenastane. Pritom nemusí ísť o príčinu jedinú, musí však ísť o príčinu podstatnú.

43. Súd prvého stupňa vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, oboznámil s argumentáciou žalobcu, žalovaného i všetkými predloženými dôkazmi a riadiac sa príslušnými zákonnými ustanoveniami, ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR i rozhodnutiami Ústavného súdu SR dospel k záveru, že nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu došlo k zásahu do súkromného i osobného života žalobcu, jeho ľudskej dôstojnosti, osobnej integrity, cti i dobrej povesti, pričom medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmou je bezprostredne evidentný vzťah príčinnej súvislosti. Predpoklad o spáchaní zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona ako protiprávny zásah z ktorého bol žalobca obvinený sa ako bolo následne preukázané nepotvrdil, takže konanie s tým súvisiace bolo realizované v rozpore so zákonom resp. ústavným poriadkom a teda ako také bolo spôsobilé na vznik nemajetkovej ujmy vo sfére osobnostných práv žalobcu. Žalobca poukázal na to, že bezpochyby išlo o citeľný neoprávnený zásah do jeho práva na súkromie, práva na rodinný život, osobnú česť, ľudskú dôstojnosť, ktorý bol značnej intenzity a mal nepriaznivé dôsledky nielen pre neho, ale zasiahol aj do jeho postavenia v rodine, medzi priateľmi a v spoločnosti.

44. Úlohou súdu v tomto konaní bolo teda vyhodnotiť resp. izolovať následky, ktoré vznikli v dôsledku nezákonného rozhodnutia a následného trestného stíhania vo vzťahu ku skutku sexuálneho zneužívania a závery hodnotenia následne vyjadriť vo výške priznanej nemajetkovej ujmy.

45. Súd vychádzal z faktu, že za danej situácie, t.j. ak štát viedol voči žalobcovi trestné stíhanie neopodstatnene a nebol spôsobilý preukázať mu vinu, teda potvrdiť právoplatným odsúdením aj materiálnu dôvodnosť vzatia do väzby, niet racionálneho dôvodu nepriznať žalobcovi právo na nemajetkovú ujmu. Osoba vo výkone väzby nemôže prakticky vôbec napĺňať právo na svoj súkromný, resp. rodinný život, nemôže podľa svojej vôle vstupovať do bežných interpersonálnych vzťahov, zásadným spôsobom má obmedzené právo na prijímanie a šírenie informácií, na rozvoj vlastnej osobnosti, pretrhnuté sú všetky dovtedajšie aktivity a kontakty. Na druhej strane je osoba vo výkone väzby vystavená stresu z absolútne zásadného obmedzenia osobnej slobody, je nútená byť v spoločnosti osôb, ktoré sú pre ňu úplne neznáme a musí sa podrobiť striktnému a prísnemu režimu. Za takéhoto stavu, zohľadňujúc nepretržité trvanie väzby počas dlhého obdobia (dvadsiatich piatich mesiacov), je nevyhnutné dospieť k záveru, že už samotná väzba so všetkými svojimi dôsledkami predstavuje zásah vyžadujúci si odškodnenie v nemateriálnej sfére. Ku konkrétnym obmedzeniam v súvislosti s väzbou sa vyjadril aj žalobca v rámci svojej výpovede, pričom vzhľadom na vyššie uvedené ich súd považoval za nepochybné, nevyžadujúce si ďalšie dokazovanie. Nakoľko nemajetková ujma vznikla žalobcovi následkom rozhodnutia o väzbe, ktoré sa v dôsledku oslobodenia žalobcu ako obžalovaného spod obžaloby stalo z hľadiska vnútroštátnej úpravy nezákonným a nebyť jeho vydania k nemajetkovej ujme by nedošlo, bol naplnený aj ďalší atribút zodpovednostného vzťahu, a to kvalifikovaná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a vznikom nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na nezvrátiteľnosť nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím by samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením, a preto je namieste, aby žalovaný žalobcovi uhradila nemajetkovú ujmu v peniazoch, keďže nie je možné ju uspokojiť inak.

46. V konaní bolo preukázané, že žalobca bol trestne stíhaný za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona (proti jeho osobe bolo vznesené obvinenie i obžaloba), pričom stíhaný bol väzobne. Rozpätie trestnej sadzby pri tomto konkrétnom trestnom čine bolo od 7 do 12 rokov. Už len samotné nespravodlivé trestné stíhanie a hrozba trestu sa bez ďalšieho považujú za

zásah do práva na súkromie a práva na rodinný život, pričom žalobcu ani nezaťažuje dôkazné bremeno preukazovania difamačného účinku trestného stíhania (por. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 137/2008). Počas celého obdobia od vznesenia obvinenia až do právoplatného rozhodnutia o oslobodení žalobcu spod obžaloby bol žalobca vo väzbe, kde žil podľa jeho vyjadrenia vo veľkom strese, v neistote, pod hrozbou trestu. O trestnom stíhaní ale predovšetkým o skutku za ktorý mu bolo vznesené obvinenie sa dozvedeli aj jeho známi, priatelia, dozvedeli sa o ňom ľudia z jeho okolia, širšia rodina a pod., čo vážnym spôsobom zasiahlo do jeho cti, dobrej povesti, dobrého mena a súkromia, dostal na dlhé obdobie nálepku "pedofil". Trestné stíhanie malo dopad i na jeho súkromný a rodinný život, ale predovšetkým na jeho vzťah s dcérou, ktorá mala v čase kedy sa mal stať skutok iba 7 rokov. Takmer 25 mesiacov bol tak ochudobňovaný o osobný kontakt s dcérou, rodinou, ich väzby sa nemohli dostatočne budovať. Stres z trestného stíhania, neoprávnený zásah do jeho osobnosti, práva na ochranu mena, cti a dôstojnosti sa odrazili aj na jeho zdravotnom stave a to tak po psychickej, ako aj po fyzickej stránke (rapídne zhoršenie zraku). V zmysle nálezu psychiatra je zrejmé, že je v psychiatrickej liečbe, trpí psychickými poruchami, panickými úzkosťami, pociťuje strach. Ďalej trpí depresívnou epizódou ťažkého stupňa s psychotickými príznakmi, bola mu diagnostikovaná generalizovaná úzkostná porucha i syndróm závislosti. Okrem uvedených psychických porúch trpí viacerými ochoreniami zraku, a to atrofiou zrakového nervu, myopiou, astigamtizmom, presbyopiou, začínajúcou senilnou kataraktou, retinopatiou zadnej steny oka a dochádza u neho k cievnym zmenám sietnice.

XX. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že sa v konaní dostatočne preukázal zásah do práva žalobcu na súkromie, na rodinný život, do jeho ľudskej dôstojnosti, osobnej integrity, cti i dobrej povesti v dôsledku nezákonného väzobného trestného stíhania. Tento sa prejavil ako zásadná ujma v jeho osobnom i rodinnom živote, sociálnych vzťahoch či psychickom stave, pričom preukazovanie vzniku nemajetkovej ujmy žalobcu nezaťažuje (por. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4 Cdo/34/2018). Nemajetková ujma žalobcovi vznikla už len samotným porušením jeho základných práv a slobôd nezákonným rozhodnutím, v dôsledku ktorého bol nezákonne väzobne trestne stíhaný a na dlhé obdobie sa stal iba objektom v rukách štátnej moci reprezentovanej orgánmi činnými v trestnom konaní, núteným sa podrobovať ich excesívnym úkonom. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy súd posudzoval aj so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Vychádzal z toho, že ľudský život, integrita, ľudská dôstojnosť a sloboda požívajú najvyššiu mieru ochrany, a preto odškodňovanie neoprávneného zásahu nie je možné bagatelizovať priznaním neprimerane nízkou náhradou (por. rozhodnutie Najvyšieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/125/2019). Učinil tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Svojím rozsahom a intenzitou išlo o zásadný zásah do osobnostných práv žalobcu, ktorého negatívne následky pociťoval žalobca veľmi intenzívne počas celého obdobia a ktoré síce v menšej miere, ale predsa pretrvávajú až dodnes. Zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere nie je jediným prípadom, keď postihnutej fyzickej osobe možno priznať právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienky pre vznik tohto práva sú splnené vo všetkých prípadoch neoprávnených zásahov do osobnostných práv (z dôvodu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho postupu orgánov štátu), kedy sa nejaví postačujúcim zadosťučinenie v inej forme (napr. ospravedlnenie sa a pod.). V danom prípade z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcovi, napriek tomu, že nezákonné rozhodnutie bolo následne zrušené, sa doposiaľ nikto za zásah do jej osobnostných práv neoprávneným trestným stíhaním neospravedlnil, ani inak neodstránil následky tohto zásahu v takej miere, že by bolo možné zvažovať, že sa mu dostalo aspoň v minimálnom rozsahu primeraného zadosťučinenia. Za danej situácie jedinou možnosťou ako zmierniť následky neoprávneného zásahu žalovanému do jeho osobnostnej sféry súd považoval priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. V tomto štádiu je už nepostačujúcim zadosťučinením len forma napr. písomného ospravedlnenia sa resp. prípadne samotná konštatácia porušenia práva, keď zásah v čase jeho uskutočnenia bol takej intenzity a rozsahu, že výrazne negatívne ovplyvňoval rodinný či spoločenský život, česť a dôstojnosť žalobcu v rodine, medzi priateľmi i v očiach verejnosti. Žalovaný i v dôsledku nezákonného trestného stíhania za zločin sexuálneho zneužívania voči vlastnej dcére počas obdobia takmer 25 mesiacov žil v strese, pod hrozbou odsúdenia, pri konkrétnej trestnej sadzbe od 7 do 12 rokov. Celé obdobie bol vo väzbe, takmer úplne stratil kontakt s reálnym životom. Preto má súd za to, že (aj vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie veci) sú splnené predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch aj z dôvodu, že vzhľadom na doterajšiu

absenciu akejkoľvek formy reparácie zo strany žalovaného, sa vzhľadom na odstup času už nejaví za postačujúce poskytnutie iného zadosťučinenia.

48. Na základe takto vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci súd dospel k záveru, že žalobcovi prináleží náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej výšku súd korigoval s prihliadnutím na intenzitu, rozsah, ohlas, ako aj na dĺžku trvania neoprávneného zásahu, prihliadnúc na osobu samotného žalobcu, jeho vek, ambície rodinné i pracovné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 22.800,- Eur, t.j. cca 30,- Eur x 759 za každý deň nezákonnej väzby, čo činí 22.770,- Eur, teda zaokrúhlene 22.800,- Eur. Pri určovaní výšky zohľadnil najmä skutočnosť, že žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy titulom nezákonného rozhodnutia (§ 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2002 Z. z.), čo bolo v konaní nesporné. Hrozba trestu za skutok sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na vlastnej dcére, bola vysoká, rozpätie trestnej sadzby pri tomto konkrétnom trestnom čine bolo od 7 do 12 rokov. Žalobca bol počas celého obdobia stíhaný väzobne a väzba trvala skutočne dlhé obdobie, 25 mesiacov (759 dní) počas, ktorých žalobca nemohol realizovať interpersonálne vzťahy s verejnosťou, bol tak zásadným spôsobom ochudobňovaný o osobný kontakt s dcérou, rodinou, nemohol dostatočne budovať ich vzájomné väzby. Pobyt v izolácii, hrozba vysokého trestu a s tým spojený stres sa úplne prirodzene odrazil na jeho fyzickom i psychickom zdraví. Žalobca sa stal z dôvodu postupu poškodenia zraku po návrate s väzby držiteľom preukazu "ZŤPS", bol mu priznaný nárok na sprievodcu. Po prepustení z väzby došlo k progresu jeho psychických problémov, nevedel sa spamätať z traumy, ktorú mu spôsobilo nepravdivé obvinenie a 2 a pol ročný pobyt vo väzbe. Avšak ako je to zrejmé zo správy od psychiatra (čl. 45 spisu), tieto gradovali i v dôsledku reaktívnej poruchy po nasadení monitorovacieho náramku v súvislosti s inou trestnou vecou, ktorý ho rušil pípaním vo dne i v noci, v dôsledku čoho mal panické stavy úzkosti, strach.

49. Na druhej strane však súd nemohol ignorovať fakt, zrejmý z pripojených listinných dôkazov (obžaloby, rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 1T/93/2021-861 zo dňa 28.03.2023 i rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/55/2023-927 zo dňa 16.06.2023), že žalobca bol v minulosti 4-krát súdne trestaný najmä pre násilnú trestnú činnosť. Túto v minulosti páchal skutkami vydierania, nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, porušovania domovej slobody a nebezpečného vyhrážania (viď čl. 15 rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 1T/93/2021-861 zo dňa 28.03.2023). Už v minulosti bol obmedzený na osobnej slobode väzbou i uloženým nepodmienečným trestom a zároveň mu pri odsúdení trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/59/2019 zo dňa 19.06.2019 bolo uložené i ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie. I v súčasnosti je na tunajšom súde vedené trestné konanie pre nebezpečné vyhrážanie bývalej manželke pod sp. zn. 3T/4/2024, kde skutok ,ktorý je žalobcovi kladený za vinu tento sám podrobne popísal vo svojej výpovedi (čl. 104, 105 zápisnice z pojednávania). Žalobca bol tiež opakovane pre skutky menšej spoločenskej nebezpečnosti riešený a postihnutý v priestupkovom konaní. Takže mal súd za to, že tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe, "že pred predmetným trestným stíhaním nebol nikdy trestne stíhaný a viedol riadny a bezúhonný život slušného občana Slovenskej republiky" sú zavádzajúce a nezakladajú sa na pravde. Rovnako bolo výsluchom žalobcu zistené, že tento v období pred začatím trestného stíhania nikde nepracoval, bol invalidným dôchodcom a týmto je i v súčasnosti, teda v dôsledku väzobného trestného stíhania, kvalita jeho pracovného života neutrpela, pretože žiaden neexistoval. O zdroj príjmu žalobca neprišiel, pretože invalidný dôchodok poberal i počas väzobného trestného stíhania. Obdobná situácia pretrváva i v jeho rodinnom živote. Tento bol rozvedený pred vzatím vo väzby v predmetnej veci a rozvedeným je i naďalej. Práve problematické interpersonálne vzťahy s okolím, predovšetkým s bývalou manželkou a bývalou svokrou sú zaznamenávané dlhodobo. Tieto sú riešené v rámci priestupkového i trestného konania. Žalobca síce tvrdil, že jeho širšia rodina sa komplet celá odsťahovala do E. H. E. F., v konaní však nebolo preukázané (ani tvrdené), kedy sa tak stalo, ani že ich odchod súvisel práve s trestným stíhaním súvisiacim so žalovanou vecou. Čo sa týka zdravotného stavu žalobcu, ako už súd uviedol vyššie zdravotný stav každého jednotlivca (a to predovšetkým psychický) sa v dôsledku väzobného trestného stíhania zhorší. Súd však nemohol nezohľadniť skutočnosť, že žalobca je dlhodobo už od roku 2012 v psychiatrickej liečbe H. C. K., dokonca bol v roku 2017 hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení VNsP v Levoči. Narušenie psychiky si nie malou mierou spôsobil sám, nadužívaním benzodiazepínov, alkoholu, užívaním steroidov. Uvedené vyplýva z lekárskych správ H. C. K. (čl. 45, 46 spisu) a svedčí o tom i uložené i ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie pri odsúdení trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/59/2019 zo dňa 19.06.2019. Zo správy od psychiatra (čl. 45 spisu) je tiež zrejmé, že psychické problémy gradovali i v dôsledku reaktívnej poruchy po nasadení monitorovacieho

náramku v súvislosti s inou trestnou vecou, ktorý ho rušil pípaním vo dne i v noci, v dôsledku čoho mal panické stavy úzkosti, strach. Čo sa týka poškodenia jeho zraku, atrofiou zrakového nervu i ďalšími s okom súvisiacimi diagnózami, trpel už v minulosti (do detstva resp. pôrodu) ako je to zrejmé z lekárskej správy H. L. D., Očná klinika Kulanga s.r.o., Poprad (čl. 47) a síce stres z prebiehajúceho trestného stíhania mal bezpochyby dopad na jeho fyzické zdravie teba zohľadniť i úplne prirodzené opotrebovania organizmu z dôvodu veku človeka.

50. Určená výška náhrady za nemajetkovú ujmu zároveň nevybočuje z medzí rozsahu náhrad nemajetkovej ujmy priznávaných v obdobných prípadoch, v súvislosti s čím súd poukazuje napríklad na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach ako svojho nadriadeného súdu, a to rozsudok sp. zn. 6Co/116/2023 zo dňa 17.10.2023, v ktorom súd považoval za primeranú priznanú nemajetkovú ujmu vo výške 1.000,- Eur za nezákonné trestné stíhanie v trvaní dvoch rokov a v sume 5.280,- Eur za nezákonnú väzbu v trvaní 132 dní, rozsudok sp. zn. 6Co/170/2023 zo dňa 12.12.2023, v ktorom súd považoval za primeranú priznanú nemajetkovú ujmu vo výške 3.240,- Eur za nezákonné trestné stíhanie v trvaní jedenástich mesiacov s hrozbou vysokého trestu a konkrétnymi vážnymi následkami u žalobcu, rozsudok sp. zn. 6Co/33/2023 zo dňa 18.04.2023, v ktorom súd považoval za primeranú priznanú nemajetkovú ujmu vo výške 3.000,- Eur za nezákonné trestné stíhanie v trvaní pätnástich mesiacov, či rozsudok sp. zn. 11Co/16/2021 zo dňa 22.03.2023, v ktorom súd považoval za primeranú priznanú nemajetkovú ujmu v sume 3.200,- Eur za nezákonné trestné stíhanie v trvaní vyše trinástich mesiacov spojené s výkonom nezákonnej väzby v trvaní 132 dní, či rozsudok sp. zn. 1Co/169/2018 zo dňa 06.03.2019, ktorým bola za primeranú považovaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 2.500,- Eur za nezákonné trestné stíhanie v trvaní viac ako troch rokov, keď poškodený bol v dôsledku trestného stíhania o.i. aj prepustený zo služobného pomeru. Taktiež Najvyšší súdu Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/243/2019 zo dňa 28.10.2020 ustálil, že Krajský súd v Košiciach sa neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, keď priznal náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie od 15.11.2007 do 31.01.2011 v sume 2.500,- Eur, či nemajetkovú ujmu za nezákonnú väzbu v trvaní 150 dní v sume 10.000,- Eur. Vo vzťahu k rozhodovacej praxi iných súdov poukazuje súd napríklad na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/78/2020 zo dňa 11.05.2022, ktorým súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume 16.360,- Eur za nezákonné trestné stíhanie trvajúce od októbra 2012 do júna 2015 spojeným s nezákonnou väzbou v trvaní 677 dní, ďalej na rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6C/131/2014 zo dňa 09.12.2015, ktorým bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 4.800,- Eur za trestné stíhanie v trvaní šesť rokov, keď okrem iného sa toto trestné stíhanie dostalo do povedomia širšej verejnosti, alebo rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 8C/227/2015 zo dňa 15.12.2015, ktorým bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 8.500,- Eur za trestné stíhanie v trvaní viac ako päť rokov, keď poškodený lekár v dôsledku tohto trestného stíhania opustil svoje zamestnanie. Krajský súd Banská Bystrica rozhodnutím sp. zn. 23Co/133/2014 zo dňa 22.09.2016 potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen, ktorým bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 5.022,75 Eur za nezákonnú väzbu v trvaní šiestich mesiacov. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 10Co/58/2016 zo dňa 17.02.2016 potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina, ktorým bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 16.000,- Eur za nezákonnú väzbu v trvaní 1271 dní. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 5Co/163/2016 zo dňa 31.05.2016 potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin, ktorým bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 13.000,- Eur za nezákonnú väzbu v trvaní 708 dní a náhrada nemajetkovej ujmy v sume 300,- Eur za nezákonné vznesenie obvinenia. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 15Co/391/2015 zo dňa 01.03.2017 potvrdil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 5.490,- Eur za nezákonnú väzbu v trvaní 365 dní, pričom uvedený rozsudok bol napadnutý dovolaním, ktoré Najvyšší súd SR rozhodnutím sp. zn. 3Cdo/191/2017 zo dňa 21.06.2018 zamietol. Napokon súd uvádza aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Salmanov c/a Slovenská republika vyhlásené dňa 20.01.2020, ktorým súd konštatoval porušenie práva na osobnú slobodu podľa čl. 5 ods. 1 a 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a sťažovateľovi priznal nemajetkovú ujmu v sume 8.000,- Eur za väzbu trvajúcu od apríla 2013 do novembra 2014. Zároveň súd poukazuje i na skoršie rozhodnutie, ktoré ESĽP vyhlásil 17. júla 2012 v prípade O., N., J., M. proti Slovenskej republike, ktorý ako najvyššia inštancia priznal sťažovateľom sumy od 8.000,- Eur do 15.000,- Eur za závažnejší zásah orgánu štátu do osobnej slobody sťažovateľov, konkrétne za absenciu rozhodnutia príslušného orgánu o pozbavení osobnej slobody.

51. Žalobca požadoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 600.000,- Eur a to z titulu nezákonného väzobného trestného stíhania, pričom spáchanie skutku, ktorý mu bol kladený za vinu sa nepotvrdil.

Vyhodnotením konkrétností danej veci za spravodlivú tak považoval výšku náhrady nemajetkovej ujmy v sume 22.800,- Eur, t.j. cca 30,- Eur x 759 za každý deň nezákonného väzobného trestného stíhania, čo činí 22.770,- Eur, teda zaokrúhlene 22.800,- Eur. Túto žalobcovi ako primeranú zásahom do jeho osobnostných práv priznal a v prevyšujúcej časti nárok na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy s príslušenstvom zamietol. Suma priznanej nemajetkovej ujmy zároveň neprevyšuje päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k údajnému spáchaniu trestného činu, čo predstavuje sumu 31.150,- Eur, keďže mesačná minimálna mzda v roku 2021 bola 623,- Eur (zohľadňujúc ustanovenie § 13 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako kritérium pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy).

XX. V závere súd uvádza, že nemajetková ujma je kategóriou čisto subjektívnou, ktorú je možné preukázať iba so značnými obtiažami, a preto vo svojej podstate súd neposudzuje formu a rozsah odškodnenia podľa toho ako sa poškodený cítil, ale či mal vzhľadom na všetky okolnosti dôvod cítiť sa byť na nehmotných hodnotách poškodený. Žalobcom požadovanú suma nemajetkovej ujmy vo výške 600.000,- Eur súd považoval za absolútne neprimeranú, neúmerne nadsadenú. Účelom priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch je kompenzácia nezákonnosti spôsobenej štátnou mocou, avšak tento právny prostriedok to nemôže byť zneužívaný na neprípustné obohacovanie, ako sa to javí v tomto prípade. Zároveň nie je úlohou tohto inštitútu zabezpečenie rodinných príslušníkov poškodeného, tak ako to demonštroval žalobca vo svojej výpovedi, že odškodnenie od štátu použije na zabezpečenie dcéry.

53. Žalobca v tomto konaní uplatnil náhradu trov - skutočnej škody, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s rozhodnutím štátnych orgánov a ktorú vo výške 600,- Eur žiadal i vo svojej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 19.10.2023 adresovanej Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Jednalo sa o náhradu trov obhajoby v trestnom konaní, pričom ako dôkaz predložil jedinú listinu, ktoré pravdepodobne predložil Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky v rámci žiadosti o predbežné prejednanie nároku, a to faktúru č. VF22/036 zo dňa 29.06.2022 od advokáta JUDr. Ivana Vanka na sumu 600,- Eur adresovanú N. H..

54. Súd preskúmal dôvodnosť požadovanej výšky náhrady škody a je nútený konštatovať, že v tejto časti nie je žaloba dôvodná.

55. Dôvodom pre nepriznanie nároku na náhradu škody je jej nepreukázanie. Z faktúry č. VF22/036 zo dňa 29.06.2022 je zrejmé, že JUDr. Ivan Vanko si uplatnil sumu 600,- Eur za poskytnuté právne služby voči N. H.. Z uvedeného dokladu nie je zrejmé, že sa jedná o trovy žalobcu vo vzťahu k zastupovaniu jeho osoby vo veci zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, takže tieto nie sú dôvodné. Žalobca síce tvrdil, že ide o trovy za trestné stíhanie za uvedený skutok zaplatené jeho švagrom, toto tvrdenie však žiadnym spôsobom neverifikoval, neprodukoval ani bližšiu špecifikáciu úkonov právnych služieb, či dôkaz o ich úhrade. Pre úplnosť súd na záver uvádza, že žalobca uplatňoval náhradu, ktorú žiadnym spôsobom nepreukázal, nevyčíslil koľko činili trovy trestného konania za žalovaný skutok a navyše faktúra bola vyhotovená dňa 29.06.2022, t.j. v čase kedy trestné konanie prebiehalo, dokonca bolo iba vo svojej polovici.

56. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

57. Žalobcovi súd priznal aj príslušenstvo predstavujúce zákonné úroky z omeškania z priznanej nemajetkovej ujmy 22.800,- Eur od 16.01.2024 do zaplatenia, čo je v súlade s § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. a s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.01.2022 sp. zn. 7Cdo/339/2021, ktoré nadväzuje na skoršie rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 4Cdo/48/2017, 7Cdo/243/2019, či 4Cdo/257/2019, pričom rozhodnutie 7Cdo/243/2019 bolo tiež predmetom prieskumu zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom uznesení z 29. júna 2021 č. k. I./US 273/2021 označil závery všeobecných súdov za ústavne akceptovateľné). V danom prípade lehota omeškania začala žalovanému plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, t.j. oznámenia zo dňa 10.01.2024, ktoré bolo žalobcovi

doručené 15.01.2024 (nesporná skutočnosť ustálená oboma procesnými stranami). Žalobca si úrok z omeškania uplatnil od 16.01.2024 vo výške 8 % ročne. Súd teda akceptujúc návrh žalobcu priznal mu i požadovaný úrok z omeškania, ktorý nepresiahol zákonnú výška úrokov z omeškania k danému dňu v zmysle § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

58. Podľa § 232 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj iba ako "C.s.p."), ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

59. Žalobca v petite žalobného návrhu neuviedol žiadnu lehotu na plnenie žalobou uplatneného nároku. Preto v súlade s citovaným ustanovením, prihliadajúc na výšku priznanej sumy a tiež zo svojej praxe poznajúc administratívno-organizačný proces potrebný k uvoľneniu finančných prostriedkov štátu, mal súd za dôvodné poskytnutie 15-dňovej lehoty na splnenie uloženej povinnosti.

60. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Ustanovenia § 255 C.s.p. až § 261 C.s.p. upravujú predpoklady, za splnenia ktorých majú strany sporu (alebo aj tretie osoby) právo na náhradu trov konania, ktoré vynaložili. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela, alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

64. Žalobca v konaní nemal úspech čo do uplatnenej náhrady škody s príslušenstvom, ako aj čo do uplatneného úroku z omeškania z istiny nemajetkovej ujmy. Žalovaný napriek procesnému úspechu náhradu trov konania vo vzťahu k uvedeným nárokom nežiadal.

65. Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku (výrok IV) a žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania v časti uplatnenej náhrady škody a uplatneného úroku z omeškania nepriznal.

66. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy súd rozhodol aplikujúc článok 4 ods. 2 základných princípov C.s.p., ako aj ustanovenie § 255 C.s.p., tak, že svedčí plne úspešnému žalobcovi v rozsahu 100 % (zo súdom priznanej sumy), pretože stanovenie výšky náhrady finančného zadosťučinenia záviselo od úvahy súdu. Žalobcu nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za (ne)predvídanie výsledku na základe úvahy súdu, a preto zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti požadovanej nemajetkovej ujmy, nemožno považovať za procesný úspech žalobcov, ale len za dôsledok úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov bolo potrebné ustáliť, že základom bolo konštatovanie zásahu a vznik ujmy žalobcu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 34/2018, nález Ústavného súdu ČR III. ÚS 170/99 a tiež na komentár k Civilnému sporovému poriadku (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, s. 926).

67. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.